

Sygnatura akt VI Ka 621/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 listopada 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Beaty Pańczyk - Wujec Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2020 r.

sprawy **P. P. (1)** ur. (...) w G.

syna K. i A.

oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 maja 2020 r. sygnatura akt III K 791/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 621/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 maja 2020 r - sygn. akt III K 791/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony w dniu 27 września 2018 roku, około godziny 2.55 w G. na ulicy (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd marki C. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, czym wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 kk, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza sprawstwa oskarżonego, w szczególności iż funkcjonariusze policji nie zatrzymali P. P. (1) w trakcie prowadzenia pojazdu mechanicznego, czy też po jego wyjściu z pojazdu, natomiast zeznania świadka J. P. (2) nie mogą stanowić potwierdzenia, iż oskarżony prowadził pojazd pod wpływem alkoholu, ponieważ świadek nie miał możliwości dokonania pomiaru trzeźwości P. P. (1), natomiast sposób prowadzenia przez oskarżonego samochodu związany był ze złym stanem tegoż pojazdu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wyczerpujący przeprowadził postępowanie dowodowe, prawidłowo również i zgodnie z regułami procesowymi ocenił zgromadzony materiał dowodowy nie popełniając błędów w ustaleniach faktycznych, nie popełniając żadnych uchybień formalnych, a zwłaszcza takich, które wskazuje obrońca. Nie istniały zwłaszcza wątpliwości nie dające się usunąć, jakie podlegałyby rozstrzygnięciu na korzyść oskarżonego.

Materiał dowodowy w kształcie realnie zgromadzonym w sprawie uprawniał w świetle zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego - wbrew odmiennym wywodom obrońcy - do ustalenia, że P. P. (1) popełnił występki o przypisanej mu postaci i kwalifikacji prawnej.

Lansowana przez wymienionego wersja, jakoby krytycznej nocy nie spożywał w lokalu alkoholu, by kierował samochodem będąc w pełni trzeźwy, zaś wszystkie naruszenia przepisów ruchu drogowego, jakich dopuścił się w trakcie jazdy miały być następstwem wyłącznie awarii samochodu i jego technicznej niesprawności, jak również chęci "skrócenia" sobie drogi - nie wytrzymuje krytyki.

W pierwszej kolejności zeznania świadka B. R., który wedle stanowiska obrońcy miałby potwierdzać i uwiarygadniać depozycje P. P. (1), co do okoliczności pobytu w lokalu w czasie poprzedzającym bezpośrednio inkryminowane zdarzenie i brak spożywania przez niego alkoholu w istocie nie były w stanie potwierdzić żadnego z powoływanych przez oskarżonego

faktów. Świadek nie potrafił wymienić nie tylko daty dziennej rzezonego wspólnego pobytu, lecz nawet roku, w jakim miało to mieć miejsce. Z kolei, żona oskarżonego - J. P. (3) nie dysponowała żadnymi skonkretyzowanymi informacjami, co działo się z oskarżonym w krytycznym czasie, a zwłaszcza czy pił on alkohol i czy pod jego wpływem prowadził pojazd mechaniczny.

Tymczasem świadek J. P. (2) wyraźnie i jednoznacznie dostrzegł - co podkreślał konsekwentnie w toku procesu, iż widział oskarżonego wychodzącego z lokalu, wsiadającego do samochodu i następnie odjeżdżającego tym pojazdem. P. (1)wówczas chwiał się na nogach, miał wręcz rzucające się w oczy trudności w utrzymaniu równowagi, co właśnie skłoniło świadka do wykonania obywatelskiej interwencji. Zachowanie oskarżonego wprost i ponad wszelką wątpliwość przekonywało już wówczas, że pozostaje on pod działaniem alkoholu i trzeźwy nie jest, a jednak podejmuje jazdę.

W dalszej kolejności zbieg i waga całego szeregu naruszeń przepisów i zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym wręcz wykluczały tezę, aby było to li tylko następstwo nieszczęśliwego zbiegu okoliczności - tj. niesprawności auta i niemożności zapanowania nad kierownicą. J. P. (2) wypowiadał się o jeździe oskarżonego "pod prąd", powtarzającym się przekraczaniu linii ciągłej na jezdni, w tym podwójnej linii ciągłej, przejechaniu poprzez przejście dla pieszych w fazie światła czerwonego, przemieszczaniu się samochodu P. (1)"od jednego pasa ruchu

do drugiego pasa". Elementarne doświadczenie życiowe wskazywało w omówionych warunkach na nietrzeźwość kierującego, nie zaś inne przyczyny podobnego "stylu" jazdy oraz rażącego naruszenia przepisów ruchu drogowego.

Na marginesie, sam oskarżony wspominał jedynie o usterce wyrażającej się kłopotami z uruchomieniem silnika, a nie o jakichkolwiek awariach w zakresie układu kierowniczego, czy też układu hamulcowego, które mogłyby teoretycznie utrudniać lub uniemożliwiać opanowanie samochodu podczas jazdy i uzasadniać taki sposób prowadzenia wozu, jaki opisywał wspomniany świadek.

Odwołując się ponownie do zasad logiki i doświadczenia życiowego żaden rozsądny i trzeźwo myślący kierowca nie zdecydowałby się na jazdę tak dalece uszkodzonym i wręcz niezdatnym do opanowania pojazdem, jak na gruncie popełnionych przekroczeń opisywał to P. (2). Nic przecież nie stało na przeszkodzie, by w podobnych warunkach zaprzestać jazdy, a wręcz zdając sobie sprawę z zakresu usterek wezwać taksówkę, żonę lub pomoc drogową już pod lokal. Oskarżony nic takiego jednak nie uczynił, lecz jazdę kontynuował, "kluczył" po mieście (wedle relacji świadka) i nie pokonał jedynie krótkiego odcinka. W naprowadzonych okolicznościach chęć skorzystania z bankomatu, co podnosił P. (1)- stanowiła czynność, która mogła "począć". Wszystko powyższe tym bardziej przekonywało o nietrzeźwości oskarżonego.

Nie istniały przy tym jakiegokolwiek racjonalnie uzasadnione przyczyny, z uwagi na które należałoby nie wierzyć J. P. (2). Była to osoba kompletnie obca dla P. (1), która w pobliżu lokalu, z którego wychodził oskarżony znalazła się całkowicie przypadkowo. Świadek nie miał najmniejszych powodów, by bezpodstawnie obciążać wymienionego.

Odnosząc się dalej do wersji oskarżonego, na którą powołuje się autor apelacji, P. P. (1) w kabinie bankomatu przebywał nader krótko. Jak wynikało z zapisu monitoringu trwało to niecałe trzy minuty, pomiędzy godziną 2.53 a godziną 2.55,45 (w sumie : 2 minuty i 42 sekundy). Niewiarygodna pozostawała przeto teza, by w tak niewielkim przedziale czasowym zdołał on spożyć (pobierając zarazem pieniądze) ćwierć litra wódki. Pierwsze badanie stanu trzeźwości oskarżonego nastąpiło w wykonaniu wezwanych na miejsce policjantów natomiast już o godzinie 3.02. i wykazało najwyższe stwierdzone tej nocy stężenie alkoholu w organizmie P. (1). Kolejne badania wykonywane po godzinie 3.02 stwierdzały spadek tego poziomu.

Kompletnie wykluczyć ponadto należał, by po 6 minutach i 15 sekundach od opuszczenia kabiny bankomatu (zatem od momentu zakończenia picia wedle wyjaśnień P. P. (1)) stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu osiągnęło swe apogeum (0,91 mg/l), praktycznie z "pominięciem" fazy wchłaniania i równowagi. Wszystko powyższe przemawiało za wnioskiem, że oskarżony alkohol spożywał znacznie wcześniej, nie zaś dopiero w kabinie bankomatu, a

tym samym znajdował się w stanie nietrzeźwości podczas prowadzenia samochodu.

Oceniając poza tym zachowanie P. (1) po zatrzymaniu wozu (jaki pozostawił z otwartymi drzwiami na parkingu opodal bankomatu) z punktu widzenia racjonalności, nikt kierujący się choćby odrobiną "zdrowego rozsądku" nie podjąłby jako pierwszej w istocie czynności po zatrzymaniu samochodu w warunkach i okolicznościach opisywanych przez oskarżonego spożycia znacznej ilości alkoholu. Taka wersja wypadków obliczona została - w ocenie Sądu Okręgowego - wyłącznie na stworzenie pozorów, iż wypicie wódki nastąpiło dopiero po zaparkowaniu wozu.

Na niekorzyść relacji oskarżonego przemawiała wreszcie jego postawa wobec interweniujących policjantów, lecz nie w sensie agresji wobec nich, ale gdy usiłował przekonywać, że otwarte na oścież auto na parkingu nie należy do niego, zaś on sam przyjechał na to miejsce autobusem. Gdyby rzeczywiście P. P. (1) nie miał nic do ukrycia przyznałby szczerze policjantom, że alkohol - jak twierdził w toku procesu - spożył po zakończeniu kierowania tymże samochodem.

Wszystkie omówione wyżej fakty i okoliczności przekonywały ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu,

zasadny

częściowo zasadny

<p>ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z ostrożności w przypadku nieuwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonego - zmiana wyroku w pkt. 5 poprzez zaliczenie P. P. (1) na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od rzeczywistego zatrzymania tego dokumentu - tj. od dnia 27 września 2018 r.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie doszukał się najmniejszych podstaw do odmiennej aniżeli Sąd I instancji oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, jak również do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych i ocen prawnych poczynionych w postępowaniu rozpoznawczym. W konsekwencji nie istniały przesłanki do odmiennego rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, a zwłaszcza w kierunku postulowanym w apelacji.</p> <p>Tym bardziej nie było podstaw, by zaskarżony wyrok uchylać celem ponownego i całościowego przeprowadzenia przewodu sądowego (a zatem również postępowania dowodowego) przez Sąd Rejonowy.</p> <p>Dalszy fragment wniosku obrońcy utracił swą aktualność w obliczu prawomocnego już sprostowania przez Sąd I instancji oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie daty faktycznego zatrzymania prawa jazdy - w drodze postanowienia</p>		

zapadłego 23 lipca 2020 r w trybie art. 105 § 1, 2 i 3 kpk (vide : k - 122).		
3.2.	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 7 kpk poprzez zastosowanie przez Sąd Rejonowy nieobiektywnej i zupełnie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznanie za wiarygodne dowodów przemawiających wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, przy jednoczesnym i konsekwentnym pomijaniu wszelkich źródeł dowodowych wykazujących jego niewinność, w tym zdyskredytowanie dowodu w postaci spójnych, konsekwentnych i logicznych wyjaśnień P. P. (1), a także rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oraz nieustalenie w sposób prawidłowy rzeczywistego stanu faktycznego sprawy, w szczególności pomijanie okoliczności, że wymieniony kierował w sposób niekontrolowany niesprawnym samochodem, wezwał taksówkę aby wrócić do domu po spożyciu alkoholu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy dokonał zasługującej na pełną aprobatę oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w zgodzie z obowiązującymi w tej mierze regułami procesowymi, zaś jego stanowisko w najmniejszym stopniu nie nosiło cech dowolności. W szczególności zasadnie odmówiono wiary wersji oskarżonego, gdy przeczył on, by spożywał alkohol przed rozpoczęciem jazdy		

<p>samochodem, zaś prowadząc pojazd był trzeźwy, a spożycie wódki nastąpiło dopiero po zatrzymaniu wozu na parkingu w pobliżu bankomatu, gdzie oczekiwać miał na żonę. W badanej sprawie nie istniały też żadne niewyjaśnialne wątpliwości podlegające rozstrzygnięciu na korzyść oskarżonego.</p> <p>W odniesieniu do przedmiotowego zarzutu w całości zachowują aktualność oceny Sądu Okręgowego wypowiedziane w pkt. 3.1. i nie ma powodu, aby powielać je ponownie. Wywód ów zawiera bowiem kompletne ustosunkowanie się także i do zarzutu obrażenia prawa procesowego.</p>		
Wniosek		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z ostrożności w przypadku nieuwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonego - zmiana wyroku w pkt. 5 poprzez zaliczenie P. P. (1) na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od rzeczywistego zatrzymania tego dokumentu - tj. od dnia 27 września 2018 r.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd Okręgowy nie doszukał się najmniejszych podstaw do odmiennej anizeli Sąd I instancji		

oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, jak również do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych i ocen prawnych poczynionych w postępowaniu rozpoznawczym. W konsekwencji nie istniały przesłanki do odmiennego rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, a zwłaszcza w kierunku postulowanym w apelacji.

Tym bardziej nie było podstaw, by zaskarżony wyrok uchylać celem ponownego i całościowego przeprowadzenia przewodu sądowego (a zatem również postępowania dowodowego) przez Sąd Rejonowy.

Dalszy fragment wniosku obrońcy utracił swą aktualność w obliczu prawomocnego już sprostowania przez Sąd I instancji oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie daty faktycznego zatrzymania prawa jazdy - w drodze postanowienia zapadłego 23 lipca 2020 r w trybie art. 105 § 1, 2 i 3 kpk (vide : k - 122).

3.3.

Mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony zachowywał się agresywnie i utrudniał działania funkcjonariuszy policji, podczas gdy P. P. (1) w żaden sposób nie utrudniał policjantom podjęcia interwencji, a jedynie odmawiał składania wyjaśnień.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Ustalenia w zakresie okoliczności sygnalizowanych przez obrońcę miały całkowicie drugorzędne znaczenie w kwestiach dla sprawy

<p>istotnych, a zatem kwestiach sprawstwa i winy P. P. (1).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z ostrożności w przypadku nieuwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonego - zmiana wyroku w pkt. 5 poprzez zaliczenie P. P. (1) na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od rzeczywistego zatrzymania tego dokumentu - tj. od dnia 27 września 2018 r.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie doszukał się najmniejszych podstaw do odmiennej aniżeli Sąd I instancji oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, jak również do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych i ocen prawnych poczynionych w postępowaniu rozpoznawczym. W konsekwencji nie istniały przesłanki do odmiennego rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, a zwłaszcza w kierunku postulowanym w apelacji.</p> <p>Tym bardziej nie było podstaw, by zaskarżony wyrok uchylać celem ponownego i całościowego przeprowadzenia przewodu sądowego (a</p>		

zatem również postępowania dowodowego) przez Sąd Rejonowy.

Dalszy fragment wniosku obrońcy utracił swą aktualność w obliczu prawomocnego już sprostowania przez Sąd I instancji oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie daty faktycznego zatrzymania prawa jazdy - w drodze postanowienia zapadłego 23 lipca 2020 r w trybie art. 105 § 1, 2 i 3 kpk (vide : k - 122).

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
1. uznanie oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178 a § 1 kk i wymierzenie za ten czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności ; 2. warunkowe zawieszenie wykonania - w oparciu o przepisy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk - powyższej kary na okres próby wynoszący 2 lata ; 3. zobowiązanie oskarżonego - po myśli art. 72 § 1 pkt. 5 kk - do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ; 4. orzeczenie - na podstawie art. 42 § 2 kk - środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat ;	

5. zaliczenie oskarżonemu - na zasadzie art. 63 § kk - na poczet orzeczonego środka karnego zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 września 2018 roku ;

6. zasądzenie od oskarżonego - po myśli art. 43 a § 2 kk - świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych ;

7. zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania w kwocie 70 złotych i wymierzenie mu opłaty w kwocie 120 złotych.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Apelacja obrońcy nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje. Sąd orzekający dokonał w przedmiotowej sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych i nie naruszył w żadnym stopniu prawa procesowego, a i prawa materialnego. Nie budziło wątpliwości rozstrzygnięcie w kwestii sprawstwa i winy P. P. (1) oraz prawnej kwalifikacji przypisanego mu występkę. Także wymierzona kara pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz rozmiar i zakres środka karnego i świadczenia pieniężnego za rażąco i niewspółmiernie surowe uchodzić nie mogą.

Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie dowodowe, a wyczerpująco zgromadzony materiał dowodowy poddał następnie zasługującej na aprobatę analizie i ocenie, wyprowadzając trafne i logiczne wnioski końcowe. Tok rozumowania i sposób wnioskowania Sądu I instancji przedstawiony w części sprawozdawczej zapadłego wyroku jest prawidłowy i zgodny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie przekroczone przy tym ram swobodnej oceny dowodów, jak i nie popełniono uchybień tego rodzaju, że mogłyby one spowodować konieczność uchylecia wyroku i przekazania sprawy do rozpoznania ponownego.

Sąd merytoryczny wskazał na jakich oparł się dowodach i należycie wytłumaczył z jakich przyczyn odmówił wiary oskarżonemu. Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do odmiennej oceny przeprowadzonych na rozprawie główniej dowodów, jak i do podważenia ustaleń faktycznych i ocen prawnych poczynionych w postępowaniu rozpoznawczym.

<p>Sąd I instancji prawidłowo też ustalił, wskazał i ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wybór rodzaju i rozmiaru kary, przyjęcie pozytywnej jednak prognozy kryminologiczno - społecznej umożliwiającej jej probację, a także rozmiar i zakres zastosowanego zakazi i świadczenia pieniężnego.</p> <p>Wymierzona kara, środek karny i świadczenie są adekwatne do stopnia zawinienia P. P. (1) oraz stopnia szkodliwości społecznej przypisanego mu przestępstwa. Należycie spełnią zatem swe cele zapobiegawcze, wychowawcze i w sferze kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	W obliczu nieuwzględnienia apelacji obrońcy wniesionej wyłącznie na korzyść oskarżonego, P. P. (1) obciążony został na rzecz Skarbu Państwa wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych i opłatą za drugą instancję w kwocie 120 złotych.

7. PODPIS
sędzia Arkadiusz Łata

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	<p>1. uznanie oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178 a § 1 kk i wymierzenie za ten czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności ;</p> <p>2. warunkowe zawieszenie wykonania - w oparciu o przepisy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk - powyższej kary na okres próby wynoszący 2 lata ;</p> <p>3. zobowiązanie oskarżonego - po myśli art. 72 § 1 pkt. 5 kk - do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;</p> <p>4. orzeczenie - na podstawie art. 42 § 2 kk - środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat ;</p> <p>5. zaliczenie oskarżonemu - na zasadzie art. 63 § kk - na poczet orzeczonego środka karnego zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 września 2018 roku ;</p> <p>6. zasądzenie od oskarżonego - po myśli art. 43 a § 2 kk - świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy</p>	

	Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych ; 7. zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania w kwocie 70 złotych i wymierzenie mu opłaty w kwocie 120 złotych.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo	

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana